

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 8 AGOST - SETEMBRE 91

300 PTS

MA RISTANY: ON SÓN ELS SENYORS ?

• entrevista:
josé antonio linati.

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

COL·LABORA

Casanova Hermanos, sa.

FÀBRICA D'EMBOTITS

El bon ambient en les nits a la Vall.

Obert, divendres i vegílies, nit i festius tarda.

Entrada controlada

10 APARTAMENTS EXCLUSIUS
AMB 3 DORMITORIS (1 SUITE),
2 BANYS, PLAÇA D'APARCAMENT
SOTERRADA I TRASTER
5.500 MTS.2 DE JARDÍ COMUNITARI
AMB PISCINA

RECOSA

C. Concepció Arenal, 212
Telf: (93) 387 81 50
BARCELONA

C. Valencia, 43
Telf.: (972) 74 02 52
CAMPRODON

ON SÓN ELS SENYORS?

El que abans hom anomenava estiueig, ha esdevingut amb el pas del temps, una activitat econòmica i social que mou milers de persones. Fins ben entrats els anys seixanta, les vacances eren quelcom propi i exclusiu dels sectors benestants de la societat.

Els «senyors» estiuejants, envoltats de còpies i dides, propietaris de mansions senyorials, habituals practicants de les relacions socials en cercles reduïts i tancats, afeccionats a un cert esnobisme esportiu, i cofois davant les actituds acomplexades i servils de la ignorant gent de la Vall, gairebé han desaparegut.

La democratització de l'esbarjo i l'aparició del turisme de masses, ha suposat la fi dels tractaments senyorials i del brigde al «Rigat».

L'antic «senyor», ens ha estat substituït pel visitant heterogeni provinent dels barris populars urbans, atret pels nostres paisatges, el clima a l'estiu i les muntanyes.

L'evolució que han sofert els nostres estiuejants durant aquest segle, és una veritable lliçó pràctica d'Història social i econòmica del país.

De la burgesia il·lustrada i catalanista de la Renaixença, que ve a prendre les aigües aconsellada pel Dr. Robert, que s'instal·la a l'entorn del Ritort, començant la urbanització del Passeig de la Font Nova; A la que s'enriqueix en el període florit d'entreguerres, que inicia el Passeig Maristany; Fins a l'espanyolitzada i reconvertida al franquisme, en una curiosa barreja de teler, corretja militar i estraperlo de post-guerra, hi va un llarg i sinuós recorregut històric.

Els darrers anys, tot ha canviat, tots hem canviat. El turisme més massiu i popular, però també més depredador ens fa reflexionar sobre nous problemes, però alhora ajuda a conèixer l'evolució del nostre petit país. Entendre i explicar el procés, per a reflexionar-hi, pot ser una activitat refrescant per combatre les calors de l'agost.

On són els senyors?.. Arreu!... Ara ho som tots.

LA REDACCIÓ

la portada

PASSEIG MARISTANY. El passeig Maristany concebut i construït pel mestre Francesc Surinyach ha estat, a la Vall, el símbol d'un estiueig de **senyors** que gaudí de la seva plenitud al llarg de la primera meitat d'aquest segle que s'ens en va.

sumari

EDITORIAL. On són els senyors ?	3
NOTICIES DE LA VALL	4
L'URBANISME A CAMPRODON	10
EL CASAL, LES FESTES	12
XERREM AMB: José Antonio Linati	14
DE VASSALLS A SENYORS, OPINIÓ	16
CONEGUEM MILLOR: Carles Guash	18
EL TEMPS, SALUT, L'ESCOLA	18
DESVETLLEM EL PASSAT (2)	20
ESPORTS D'AVENTURA: Mountain Bike	22
PASSEJANT PER LA VALL	23
PROJECTE D'ESPAYS NATURALS	24
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	26

Els articles a EL PONT expresen solament l'opinió de l'autor.

Redactors i col·laboradors

Carme Alvarez	Jaume Iglesias	Xavier Surinyach
Esteve Amigó	Joan Moll	Gaspar Vila
Marta Amigó	Gemma Maltas	Joan Pastoret
Patllori Descatllar	Francesc Monells	Pere Busquets
Llorenç Birba	Vicenç Sanxo	Jordi Romans
Miquel Perals	Jordi Suriñach	Mossen Soler Martin

Fotografia: J. Maria Corbella

Foto Coma

Edita: C.E.E. Vall de Camprodon.
c. Ferrer Bàrbara, 24.
CAMPRODON

Impressió: Editorial M.

Dipòsit Legal: MH-801-1990

EL PONT NOU. Correspondència, publicitat i subscripcions. C/F. Bàrbara, núm. 24 Camprodon.

notícies de la vall

A LA FÍ, L'ALCALDE DE CAMPRODON PREN POSSESSIÓ

Després de les incerteses i neguits provocats per les successives impugnacions i recursos, a la fi, en Mingo Pairó ha pres possessió del càrrec d'Alcalde va tenir molta expectació.

En el discurs d'investidura en Mingo Pairó va posar especial èmfasi en la necessitat d'un diàleg obert a tothom, cercant el consens en els temes cabdals i en tenir una especial atenció en el medi ambient i les instal·lacions esportives.

Des del Pont Nou ens n'alegrem i confiem que, pel bé de tots, aquests bons desitjos fructifiquin. Enhorabona Alcalde !

El Batlle de Camprodon, Mingo Pairó, ha estat elegit Diputat Provincial del Ripollès i la Cerdanya per Convergència i Unió. Per part del P.S.C. ho ha estat l'actual Batlle de Ripoll.

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

Tel. 74 03 43

CAMPRODON

Hostal - Restaurant **TIRANDA**

17869 SETCASES (Girona) - Tel. (972) 740574

notícies de la vall

GAMBERRADA

El banc de fusta que hi havia recolzat a la paret del Pont Nou i que, per cert, s'havia repintat recentment, roman destertelat i en remull dins les aigües del Ter. En una de tantes matinades de disbauxa etílica, disortadament repetides setmana darrera setmana, una colla de gamberros es van encarregar d'arrencarlo del seu lloc i llençar-lo al riu.

Actes d'aquesta mena no beneficien a ningú i posen en mal lloc el civisme de la nostra gent.

NOTÍCIA D'ESPORTS

Finalment la Junta Directiva de la U.E. Camprodon continuarà en el seu càrrec. Ho celebrem pel bé d'una entitat tan representativa del nostre poble.

Pel mes d'agost s'anuncien interessants partits de futbol contra el Manlleu i l'Amater de l'Espanyol.

HEM SENTIT PELS QUATRE CANTONS

— Que més d'un ha protestat per l'entrevista a En Quimet en el darrer número de juliol. Li retreuen declarar-se apolític mentre, afirmen, remena les cieres per sota mà.

— Que corren rumors de la possible instal·lació d'un campament a Beget. EL PONT NOU intentarà esbrinar que hi ha de cert en tot això per informar al seu temps als nostres lectors. De tant en tant ens proposarem traspasar la frontera del Coll de la Boixeda per davallar als clots d'alzines a la recerca de tot el que pugui ser interessant d'aquests bells paratges garrotxins.

— Que després del diagnòstic que el Claustre de Professors E.P. Dr. Robert fa en el número anterior de EL PONT NOU, atribuït a alguns pares sentiments de culpa (no sempre conscients), la demanda d'hores al psiquiatre de Ripoll ha augmentat considerablement. Desitgem que no sigui res !

— Que la Trepça dels 25 Anys va obsequiar al Sr. Rector amb una fotografia, curiosament

emmarcada, de tota la colla. Segons sembla l'home ho va rebre amb molta il·lusió i agraïment. Hores d'ara el quadre està omplint joiosament un pany de paret. Sort que no se'ls va acudir emmarcar-li la foto en la que seriosos camprodonins acaronen amb delicadesa i manifesta complaença les armonioses i monumentals natjes d'una coneguda «vedette» del music-hall.

— Que per cert, seguint amb el mateix tema, la famosa revista «LECTURAS» publicà en un dels seus darrers números, una ressenya, amb fotografia inclosa, de l'esdeveniment. No cal dir que les llibreries van fer net de seguida. Els Julio Iglesias, Boyer i Estefanies de sempre, aquesta vegada van passar desapercebuts.

— Que un flamant nou concejal de CiU en l'eufòria post-electoral despotricava contra la «porqueria» de capella de Sant Roc que havien restaurat els socialistes, «nada menos que de guix». Desitgem que no la facin concejal de cultura...

esports
vivac

C/. Sant Roc, 16 • Tel. 74 13 92

CAMPRODON

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

Tel. (972) 74 02 79

CAMPRODON (Girona)

BREUS

— El dia 14 de juliol morí Maria Martínez i López, mare de l'amic Josep Pujol. Des d'aquestes pàgines expressem a tota la família el nostre condol.

— La Guàrdia Civil ha augmentat el seus efectius al poble de Camprodon amb la incorporació, per primera vegada, de dos números del sexe femení, que segons sembla, ja resideixen a la nova caserna. Per cert que mentre no s'efectuï, per part del Patrimoni de l'Estat, la compra dels terrenys necessaris per l'accés a l'esmentada caserna, s'ha acordat establir un pas a precari.

— Abans de tancar aquest número hem vist col·locar part de les baranes al Pont de Can Roqué. Sembla que és cosa de dies la seva inauguració. De no ser així, amb l'agost al damunt, el «cacao» circulatori pot ser massa.

— Diumenge darrera diumenge constatem com els vehicles continuen aparcant al damunt de la gespa del Passeig Maristany havent-hi lloc per a fer-ho correctament. Esperem que d'una vegada i per sempre es posi fi a aquesta situació.

— El dia 16 de juliol es van donar per acabades les obres de remodelació de la Plaça del Carme, procedint-se a la seva inauguració coincidint amb la festivitat del dia de la Mare de Déu.

DES DE TREGURÀ

per
Albert
Rigat

Sembla ser, segons ens ha fet arribar el nostre corresponsal Albert Rigat, que la Diputació de Girona té previst vallar els trams més perillosos de la carretera que condueix al poble. Ja seria hora. Desitgem que no passi com tantes vegades al nostre país, que posem remei després de l'ensopagada i les valles arribin abans que algú se'n vagi rostos avall.

CRÒNICA DE MOLLÓ

per
Elena
Llongarriu

L'ENTRADA DE LES EUGUES A ROJÀ

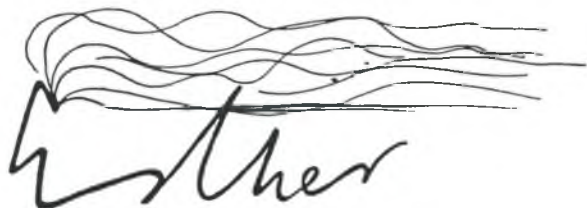
El dia 28 de juny, els ramaders de Molló van encaminar el seu bestiar cap a Rojà on és previst que hi passin l'estiu.

A finals d'aquest, mes, els ramaders reuneixen les eugues i les porten a Rojà (muntanya francesa) on seran vigilades per en Sisco que any rera any passa l'estiu en aquest paratge amb la única companyia del seu gos, tot i que, en aquest període, molts dels mollonencs, que no tenen perquè ser pagesos, li fan alguna visita.

Les eugues romandran a Rojà fins el 13 d'octubre, data en què es celebra la Tria de Mulats d'Espinavell.

Si sou muntanyencs i amants de la natura podeu dur a terme aquesta excursió fins a Rojà on contemplareu el bestiar i sereu ben rebuts per en Sisco.

Elena Llongarriu
Molló

Perruqueria DONA - HOME

Carrer del Rec, s/n 17869 SETCASES (Girona)

CONFITERIA
PASTISSERIA
PUJOL

València, 1

CAMPRODON

Tel. 74 01 22

EXPECTANT ELECCIÓ DE L'ALCALDE DE SETCASES

Xec Barceló Molas.

L'Elecció de l'alcalde de Setcases va anar envoltada d'una gran expectació. Des d'un sector de Convergència es propiciava la candidatura d'en Llorenç, cosa difícil d'imposar a partir del significat de plebiscit que té una llista oberta i havent estat en Francesc l'home més votat.

La pressió del poble va ésser molt forta i al ple s'hi va assistir massivament. Finalment la normali-

tat es va imposar i el fins ara alcalde es reelegí.

El que no és tan clar és que es produeixin les condicions que en Xec ens plantejava com a imprescindibles per repetir mandat, -tenir un equip compacte- (veg. núm. 4 del PONT NOU).

El temps ens dirà si la política convergent de propiciar una sola llista ha estat el millor pel poble.

AQUESTA VEGADA, ELS RIUS GUANYEN !

Amb data 3 de juny d'enguany, la Junta d'Aigües, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, de la Generalitat de Catalunya, ha decidit «INFORMAR DESFAVORABLEMENT el Projecte de Replanteig de la concessió de l'aprofitament hidroelèctric dels rius Ter, Carboners i Concrós, al terme municipal de Setcases (Ripollès)».

D'aquesta manera han estat acceptades les al·legacions presentades, davant la Junta d'Aigües, per l'Ajuntament de Setcases i 18 al·legants més, en contra del dit Projecte de Replanteig. La lluita jurídica ha estat dirigida per

l'advocat Jordi Barberan i Coma, Cap de l'Assessoria Jurídica del Departament de Demarcació de Costes, del Ministeri d'Obres Públiques que ha estat degudament contractat per l'Ajuntament.

Amb aquesta mesura, creiem, l'empresa Estebanell i Pahisa, S.A. ha perdut definitivament la guerra en el seu empeny de construir, a Setcases, dos canals d'aprofitament hidroelèctric, i que representaven la secada total dels rius Ter i Carboners, en un tram que anava desde la Pedregosa i Pla de la Molina, fins la sortida del poble.

L'Ajuntament de Setcases, davant la manca d'aigua en molts indrets de la muntanya, amb els consegüents perjudicis pel bestiar, ha decidit instal·lar abeuradores als llocs més peremptoris. Les primeres instal·lacions es portaran a terme a la Balmeta, portant l'aigua, amb canyerries, des de les fonts dels torrents de la Cabanassa. Subvenciona el projecte la Direcció General del Medi Rural, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de la Generalitat de Catalunya.

Sant Roc

BAR - RESTAURANT

HABITACIONS, CALEFACCIÓ I BANY

Plaça del Carme, 4 i 5 - Tel. (972) 74 01 19
17867 CAMPRODON (Girona)

FORN ESCOLÀ

PA CUIT AMB LLENYA I BOLLERIA
PASTES DE FORN I ESPECIALITATS

JOSEP MORER, 2 - TELÈFON 972/74 01 45

CAMPRODON

EN RECORD DEL MEU AMIC L'ALEIX DE CAN ROCA

Per a mi ha estat una mort sentida. I segurament també per a tots els setcasesins, i especialment, els de la meua generació.

L'Aleix fou durant més de vint anys el vaquer per antonomàsia de la muntanya de Setcases. També altres hi participaren (cada any eren dos els contractats), però ell, durant tot aquest temps, hi estigué fix. En els ambients ramaders de la comarca gaudí d'una gran popularitat, i es convertí, per a tots nosaltres, en un personatge veritablement entranyable. El consideràvem indissolublement vinculat a tots els esdeveniments de la nostra muntanya, i res podíem concebre sense la seva participació.

Fou a l'estiu del 1954 (jo tenia 12 anys), quan, per primera vegada se m'emportà de rabadà. Recordo que, des del Pla de Lliens, m'envià al Pla de les Bigues a cercar unes eugues. Ell, a cops de xiulet, em dirigia; i ja de tornada, em felicità per la rapidesa (pròpia de l'edat) amb què vaig complir la tasca encomanada. Jo em sentia feliç. Posteriorment, durant dues o

tres temporades, fou el Collet dels Euguassers (turó que separa el Pla de la Llosa del de Concrós) el lloc escollit. Pujàvem per les Feixes de Carboners, i conduïem totes les vaques que trobàvem cap al Pla de Concrós, per a ajustar-les amb les altres al Pla de la Llosa. Al migdia ens trobàvem prop de la riera de Concrós per a dinar. L'Aleix, com sempre, era el cuiner, i mai més se m'oblidarà l'escudella que feia; hi posava de tot: bolets que trobava pel camí, sagí, etc. En aquelles altures, allò era festa major.

- Qui pot oblidar espectacles com la girada de Morens, el primer d'agost de cada any; o les donades de sal a la Rodonella, la Pedregosa, o al Pla de la Molina, el 15 d'agost de cada any; o la donada de sal a la Balmeta? Tot això, per la seva bellesa i grandiositat és part de la nostra història. A la diada de Sant Pere, tota la gent de Setcases s'aplegava a les saleres de la Balmeta, amb la finalitat de donar sal al bestiar. La vacada hi estava ajustada, disposada a llançar-se a les pedres (saleres) degudament fornides de sal, una vegada hom donava la senyal de començar. Quan ja tot estava a punt, l'Aleix pujava al cim de la roca més alta, i, tot posant-se els dits a la boca, esgrimia un xiulet llarg i estrany. La totalitat de les vaques, fins hi tot les que hi havia al Pla de les Anelles i a Puig Sistra, en sentir aquell so, corrien com bojes a llepar la sal de les pedres. Ell se sentia protagonista; i, en realitat ho era. L'Aleix era el gran protagonista d'aquelles jornades memorables. Al final de tot, amb un sac, passava a recollir tot el que la gent li donava: llonganisses, botifarres, cansalada, vi, etc. Era el fruit de l'agraïment envers aquell home que es passava tot l'estiu a la muntanya cuidant el bestiar de tothom, sortejant inclemències i tempestes, dominant adversitats i dormint a les barraques. I tot, solament, perquè al final de temporada, per Tots Sants, aquell bestiar que hom havia posat sota la seva custòdia fos tal com tothom desitjava.

Per raons d'espai no em puc allargar més. Però vull que aquest petit escrit, constitueixi el meu homenatge al seu record.

Miquel PERALS I DESCAMPS

LA MORT D'EN CAMPA

Pregueu a Déu per JOSEP SAU I PICOLA, que morí el dia 22 de Juny als 62 anys d'edat.

Així s'encapçalava el recordatori que ens fou ofert en l'acte de l'acomiadament del seu cos. Un acte senzill, com ho feu el difunt en vida, però carregat d'emotivitat que va demostrar, per darrera vegada, el gran afecte i estima a que es féu mereixedor en vida, per les moltes qualitats que l'adornaven.

Personatges així, se'n troben pocs en cada poble. Per no dir cap. Un home que sabia adaptar-se sempre als actes i circumstàncies que es presentessin.

Era escombriaire quan convenia. Recorria tota la vila amb el seu cornetí per pregonar l'arribada del peix de Rosses: de la recaptació de contribucions que tindria lloc el dimecres i el dijous: del dia i hora de la vacunació de gossos i de tots els actes i celebracions que s'havien d'anunciar amb la deguda antelació: quan convenia, es posava la gorra municipal i dirigia amb autoritat i energia la regulació del trànsit automobilístic als quatre cantons i fins i tot, s'emprenyava quan algun foraster li volia discutir les seves ordres. Instal·lava la parada del joc de la rateta als pobles veïns amb motiu de la festa major: sabia despertar l'ansietat sexual de les eugües amb l'imitació del cant d'un burro: tenia la mateixa facultat i professionalitat d'un ventríloc, imitant els cants dels ocells, de tots els animals i fins i tot de les criatures.

La seva última activitat, siguié la de comandar les forces instrumentals de la Processó del Divendres Sant. Amb un toc del seu cornetí, la comitiva es posava en marxa.

En una paraula: ho sabia fer tot. Era l'home imprescindible, voluntariós i màgic al qui podíem recórrer en tot moment, al igual que un dia, ho fou el recordat amic Samarra.

Reposa en pau, també amic Campa. No t'oblidarem.

FRANCESC PUJOL

Especialitats
en peix

**Restaurant
LA MURALLA**

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

Rellotgeria - Joieria

PLANAS

OBJECTES REGAL

València, 14

CAMPRODON

Tel. 74 00 97

notícies de la vall

VIATGE VUITÈ/91

Epíleg satisfactori per a un viatge d'antuvi polèmic

Des d'aquí sempre hem mantingut que els objectius pedagògics del viatge final d'etapa són compatibles amb els de diversió i esbarjo, -per altra banda inevitables amb aquesta jovenalla desbordant d'interès i ganes de viure-, com també pensem que ho havien d'ésser, de compatibles, amb la oberta discussió i planificació amb els nois i noies, fent de l'escola també escola de democràcia, (veg. núm. 6, pàg. 18).

Finalment, i això és important, el viatge ha estat un èxit com així ens ho fan notar els responsables de l'escola en els escrits que tot seguit reproduïm, enhorabona !

Nois i noies de la Vall protagonistes del viatge vuitè/91.

RETALLS D'UN VIATGE A ANDALUSIA

«A les sis del matí, quina llàstima! Ja havíem de marxar. Ara sí que ens van venir tots els mals. Però, què hi farem! No ens hi podíem pas quedar, així que, cap a Camprodon s'ha dit! I encara que Andalusia és lluny, el viatge es va fer molt curt, perquè teníem un conductor... Quin conductor!».

Núria BUSQUETS

«En arribar a l'Alhambra vaig quedar bocabadada ja que no m'imaginava una cosa tan maca, i al mateix temps tan ben conservada. Vàrem poder veure les diferents sales, jardins i coses meravelloses d'aquell palau que, fins i tot, un gegant s'hi podria perdre».

«En general, el viatge va ser una

cosa que segur que cap alumne de vuitè podrà oblidar mai».

Esmeralda CABANACH

«Dilluns dia deu, comença la nostra aventura per un safari juvenil calorós i clafert d'animals que, segons diuen, s'anomenen gent. Aquesta sauna era Andalusia i les zones a conquerir: Sevilla, Torremolinos i Granada».

«Divendres, visita d'una immensa caseta, l'Alhambra, amb nombrosos cubs, anomenats habitacions. Pobre jardiner, si ha de tallar tots aquells bellíssims jardins! A la nit, vàrem entrar dins un forat negre ple de llums on es podia patinar. D'això n'érem autèntics experts».

Albert SERRA

«El viatge a Andalusia, en resum, va ser tot ple d'emocions, impressions i moments divertidíssims. Podíem dir que va ser com un viatge fantàstic...».

«On m'ho vaig passar 'pipa' va ser a Torremolinos i a la platja, a la 'disco' i a l'Aquaparc. Aquells monstruosos tobogans amb aigua ens ho van fer passar d'allò més bé».

«Oh!... si voleu fer un viatge fantàstic algun dia, sens dubte, aneu a Andalusia».

Elisabet GIL

La cultura mai ha estat renyida amb la diversió...

L'ESCOLA DR. ROBERT

L'URBANISME A CAMPRODON

VISTA DEL PASSEIG MARISTANY L'ESTIU DE 1935
 EN PRIMER TERME LES TRES PRIMERES TORRES QUE ES VAREN CONSTRUIR:
 TORRE MARTÍ, MARISTANY I FRADERA.
 AL FONS ES POT VEURE EL CAMP D'ESPORTS

Llibreria
Perfumeria
Objectes per regal
Servei de Taxi

MARIA

Avinguda de la Vall, 8 Tel. 747035
 17864 - SANT PAU DE SEGURIES

Can Pei

RESTAURANT

ESPECIALITATS
 EN CUINA TIPICA
 DEL PIRINEU

LA ROCA - Vilallonga de Ter
 Tel. (972) 741276
 (Girona)

per Llorenç Birba i Perramon

L'estiueig que s'inicià a la Vila a finals del segle passat fou, indiscutiblement, el punt de partida per a una sèrie de millores que es van anar produint a la població. En la darrera dècada del segle s'instal·là l'enllumenat públic amb electricitat i també l'aigua corrent a les cases. També en aquella època, alguns estiuejants feren construir les primeres torres -Passeig de la Font Nova i carrer de Freixenet-.

Paulatinament s'anaren fent noves edificacions -Plaça Dr. Robert i carrer Nou- i s'anaven millorant les velles. Amb la construcció de la central Brutau a Vilallonga, l'any 1910 s'instal·là l'electricitat. Em sembla que era el 1927 quan quedà enllestida la xarxa de clavegueres. En conjunt, una sèrie d'obres de modernització normal a la majoria de poblacions, però, si es tenen en compte les dates, resulta que Camprodon s'anticipà a moltes, inclús de més grans i importants.

Una altra fita de prestigi fou la idea i execució de l'avinguda Maristany en terrenys que havien format part de la finca Ca n'Aulí. En aquella època fou una obra admirable i admirada. En el seu recinte s'hi concebé un camp d'esports que s'inaugurà el dia de Sant Jaume l'any 1929. S'hi havien disputat importants torneigs de tennis. En aquell mateix any s'hi jugaren partits per a les copes Pirineus i Exposició de Barcelona, trofeus destacats d'aquella època. També, uns anys després, el 33 o el 34, s'hi iniciaren els concursos d'hípica. Tot plegat proporcionà a Camprodon la categoria de molt important població d'estiueig.

Però hi ha un altre factor a tenir en compte, que fou la bona administració i les millores urba-

nes que portà a cap l'ajuntament que sortí de les eleccions de 1931. Amb en Francesc Surinyach com alcalde, home d'empresa i d'iniciatives, però tenint sempre en compte les possibilitats limitades de la vila, es realitzaren una sèrie d'obres molt importants i ben necessàries: voreres on no n'hi havia; la urbanització de les places del Dr. Robert i de l'Ajuntament amb nova il·luminació que substituï l'antiga, molt primària; també s'instal·laren nous llums als carrers. Per primera vegada s'asfaltaren les vies públiques, eliminant el desagradable fangueig dels dies de pluja. A l'estiu es regaven els carrers i es recollien les escombraries. I també es creà la direcció única; encara que no hi hagués molt trànsit, també es podia produir algun embús si un carro, un camió o un cotxe, es trobaven amb un altre en direcció contrària. Era obligada inclús per a les bicicletes i es complia degudament.

Una gestió difícil i impopular fou la de fer treure les corts amb entrada des del carrer, per la forta pudor que en sortia. En Xico Surinyach ho logrà amb el reconeixement posterior dels afectats.

També en aquest temps es construí l'Hospital, la casa rectoral i es féu la restauració de l'església de Sant Pere. Com a complement de la restauració de l'església del monestir es tragué el cementiri vell i es traslladaren les restes al nou. La rectoria i la restauració fou gestió de Mossèn Tusell; l'Hospital i el trasllat del cementiri ho fou de l'alcalde Surinyach.

LI. B. i P.

CONSTRUCCIONS

F
C FRANCESC
AROLA

C/Josep Morer, 24
Telf. 74 02 97 - 74 12 69
17867 CAMPRODON

ELECTRICITAT
J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS
I ELECTRODOMÈSTICS
C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

el casal

Cinema i óssos

Tal com ens temíem i en la data premeditada el Cinema Malina de Ripoll ha tancat les seves portes. Tot i que afectarà mínimament la trajectòria del nostre Casal és un dia trist per a nosaltres constatar que una altra sala s'acomia da silenciosament del seu públic. El super-mercat substituirà, sense incendis premeditats ni vistoses especulacions, una sala pensada i creada per a la Cultura en local de negoci. Tot i semblar còmic podem assegurar que al ripollès quedaran tan poques sales de Cinema com es calcula parelles d'óssos en tot el Pirineu. I és que certes espècies d'animals i els Cinemes s'han posat d'acord per anar disminuint en el seu nombre fins arribar potser a la total extinció. Sembla que llocs de cultura i medi ambient estan a la baixa i això és realment lamentable i preocupant per a tots. Un alè d'esperança ens mig recupera durant el mes d'agost en veure l'interès que desperta l'excel·lent programació de pel·lícules (la trobareu en aquesta mateixa revista) i també el respecte que demostra una petita majoria envers la naturalesa i els nostres boscos altre temps plens de plantígrads.

Jordi Romans

PROGRAMACIÓ AGOST-SETEMBRE

HORARIS: Feiners, Dissabtes i Vigílies a les 10 nit.

Diumenges i Festius a les 5 tarda i 10 nit.

MES: AGOST

Dijous, 1 «ENCERRADO» (Columbia).

Divendres, 2 i Dissabte, 3 «MIRA QUIEN HABLA» (Columbia).

Diumenge, 4 i Dilluns, 5 «REGRESO AL FUTURO III» (UIP).

Dimarts, 6 «PASEANDO A MISS DAISY» (UIP).

Dimecres, 7 «KARATE KID III» (Columbia).

Dijous, 8 i Divendres, 9 «DESPERTARES» (Columbia).

Dissabte, 10 SIS HORES DE TERROR: «RAZAS DE NOCHE» (Super-M.Salvador). «LA TUTORA»

(UIP). «EL EXORCISTA III» (Super-M. Salvador). «MUÑECO DIABÓLICO 2» (UIP). 2/4 de 8 vespre.

Diumenge, 11 i Dilluns, 12 «GHOST» (UIP).

Dimarts, 13 «LA SIRENITA» (Odalas).

Dimecres, 14 i Dijous, 15 «BALANDO CON LOBOS» (UIP).

Divendres, 16 i Dissabte, 17 «DESAFÍO TOTAL» (Columbia).

Diumenge, 18 i Dilluns, 19 «SOLO EN CASA» (Super-M. Salvador).

Dimarts, 20 i Dimecres, 21 «PRETTY WOMAN» (Odalas).

Dijous, 22 «LOS RESCATADORES» (Odalas).

Divendres, 22 «LOS RESCATADORES» (Odalas).

Divendres, 23 i Dissabte, 24 «EL PADRINO III» (UIP).

Diumenge, 25 i Dilluns, 26 «POLI DE GUARDERÍA» (UIP).

Dimarts, 27 «GORILAS EN LA NIEBLA» (Odalas).

Dimecres, 28 «PATO AVENTURAS: LA PELÍCULA» (Odalas).

Dijous, 29 «LA CAJA DE MÚSICA» (Columbia).

Divendres, 30 «COCKTAIL» (Odalas).

Dissabte, 31 i Diumenge, 1 de setembre «OTRAS 48 HORAS» (UIP).

MES: SETEMBRE

Dissabte, 31 d'agost i Diumenge, 1 «OTRAS 48 HORAS» (UIP).

Divendres, 6 «BOOM, BOOM» (UIP).

Dissabte, 7 i Diumenge, 8 «ROCKY V» (UIP).

Dimarts, 10 i Dimecres, 11 «LA HOGUERA DE LAS VANIDADES» (Odalas).

Dijous, 12 i Divendres, 13 «ARACNOFOBIA» (Odalas).

Dissabte, 14 i Diumenge, 15 «LA CASA RUSIA» (UIP).

Divendres, 20 «LAS AVENTURAS DE FORD FARLAINE» (Super-M. Salvador).

Dissabte, 21 i Diumenge, 22 «MATRIMONIO DE CONVENIENCIA» (Odalas).

Divendres, 27 «SEDUCCIÓN TEMPORAL» (Odalas).

Dissabte, 28 i Diumenge, 29 «EL PRINCIPIANTE» (Odalas).

les festes

AGOST

Ja que davant vostra altar avui humil tothom se posa; nostres prechs tota amorosa Vullau, Maria, Escoltar.

Dels Goigs de Ntra Senyora Assumpció

Patrona de Freixanet-Camprodon

Plz. Dr. Robert, 9 - Imp. Pere Aubert.

Dia 2 d'Agost. La mare de Déu dels Àngels. Evidentment una festa que durant molts segles fou llúida i rellevant.

Font Rubí celebra la festa el dia de la Mare de Déu de les Neus. La tenien per patrona les dones boniques i gentils, entre les quals la gent comptava especialment les forneres. La nota característica era que les noies fins els vint anys anessin vestides avui de blanc.

Dia 15 l'Assumpció de la Mare de Déu. One de les festes més importants de l'Església de Camprodon. Les nostres àvies, quan eren fadrines, creien que si durant cinc anys seguits assistien a la festa religiosa de Santa Maria, es casaven, tot el més l'any que complia els cinc.

S'havia celebrat una fira i tenien les reunions les confraries i germandats que gaudien del privilegi d'organitzar festes i elegir nous majorsals o pabordes.

Les nostres àvies reclamaven de la Mare de Déu perquè els conservés l'agilitat i la joventut, i també perquè els esborrés la petjada del pas dels anys, puix que, segons la tradició, per efecte d'una gràcia que li concedí el seu fill Jesús, malgrat haver mort a l'edat de seixanta-dós anys, conservava la frescor de quan en tenia trenta.

Sigui la Mare de Déu la qui ens doni a tots una mà per edificar, consolidar, erigir i mostrar al món una societat nova en la qual ressoni potent el Magníficat. Maria no predica, no s'exhibeix, presenta una realitat: El món captivat pel seu encís s'uneix a la lloançà; Avemaria.

ANY 1944 (De la premsa Barcelonesa) ...«Los feligreses de Camprodon han tenido el acierto de encomendar al ilustre escultor, catedrático de la Escuela Superior de Bellas Artes D. Federico Marés la misión de crear la nueva imagen para el altar mayor de la arciprestal de Santa María, de la villa.

Se trata de una admirable creación de la imagen de la Asunción en talla, ricamente policromada, que tiene tres metros de altura. La escultura ofrece emotivo realce por el movimiento y gracia de los pliegos que con su claro y oscuro destaca admirablemente la figura, el éxtasis que trasluce el rostro bellísimo, sugiriendo su mirada la seguridad del triunfo de la fe, de la bondad y de la gloria que le esta reservada. Marés ha conseguido una de las más importantes obras, realizada con la máxima unción religiosa y la técnica más depurada. Una obra digna de su firma» (El Correo Catalán, el Noticiero Universal y el Diario de Barcelona).

El quart diumenge s'havia celebrat la festa de la Mare de Déu de la Salut. Era benèida l'aigua d'una font que era repartida als fidels que acudien a cercar-ne per trobar remei en diverses malalties. A l'era de Maria podem esperar d'ella qualsevol cosa.

Mn. Soler Martin

HOTEL *Guiell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

GALETES BIRBA

LES GALETES

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

Sebastià Monturiol

CONTRACTISTA D'OBRES

Telèfon 740462
Oficina: carrer València, 53
17867 CAMPRODON

sports **RENARD**

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

xerrem amb:

josé antonio linati bosch

José Antonio Linati Bosch va néixer a Barcelona l'any 1926. Cursà estudis de dret exercint la seva professió al servei de l'empresa pública. Actualment resideix a Roma, excepte durant els tres mesos d'estiu que es trasllada a la seva residència del Passeig de Maristany a Camprodon. És ministre plenipotenciari de l'ordre de Malta.

— Quins són els seus orígens a Camprodon?

— Els meus pares ja ho coneixien i van ser raons de salut de la meva mare el que ens portà aquí com a lloc d'estiueig. Jo llavors tenia set anys. Els meus germans, que eren més grans, de seguida van tenir un gran entusiasme per Camprodon.

— Com era l'ambient en aquells anys trenta?

— Era un ambient d'una burgesia barcelonesa. Abans d'aquesta època però a Camprodon ja hi havia hagut una altra colònia. La nostra no va ser la primera. Portaven una vida bastant social i jo diria més esportiva que actualment. Era una vida social tancada en la que el poble no hi participava.

RAONS DE SALUT DE LA MEVA MARE, ENS PORTAREN A ESTIUEJAR A CAMPRODON

— Quins han estat els canvis produïts en aquest aspecte en el decurs dels anys?

— D'aquella època molta gent ha desaparegut i d'altres s'han venut les cases. Jo diria que entre els anys cinquanta i setanta es produeix un primer canvi, augmenta el número de gent i comença a desaparèixer aquell aspecte social elegant en què era obligat anar a sopar a casa d'un amic amb americana i corbata. A partir dels anys setanta amb l'explosió automobilística això s'accentua i s'hi afegeix encara un altre grup de gent.

SON ELS PROPIS SENYORS QUE HAN PERDUT ELS SEUS PRIVILEGIS, NINGÚ ELS HO HA PRES

— Anys enrera, sobretot, era força habitual quan venia l'estiu escoltar de molta gent del poble la frase: «Han arribat els Senyors» anunciant la vinguda d'uns estiuejants als qui molta gent donava un tracte diferencial. Creu vostè que aquesta situació es dóna habitualment i que els senyors se senten encara SENYORS?

— Jo crec que no. Que aquesta diferenciació de classes socials per moltes raons s'ha anat amalgamant. Penso que són els propis Senyors els que ho han perdut, ningú els hi ha pres. Ells mateixos hi han renunciat perquè costava diners i al català quan li parles de gastar diners no li interessa res. El servei domèstic ha jugat un paper molt clar en aquesta descomposició d'un món antic. Entremig d'aquests anys va haver-hi una Guerra Civil que al meu entendre no va colpejar la colònia de Camprodon.

ENTENC QUE LA GUERRA CIVIL NO VA COLPEJAR LA COLÒNIA DE CAMPRODON

— Quina valoració ens pot fer de la promoció del turisme a nivell municipal?

— Ignoro el pressupost que tenen però penso que fan el que poden. Tracten d'ordenar i de mantenir sobretot el turisme de cap de setmana i de l'estiu. Camprodon no ha patit les destrosses de la Costa Brava i d'altres indrets de Catalunya i s'ha mantingut dintre d'uns nivells molt acceptables.

ANYS ENRERA ELS SENYORS ES MOVIEEN EN UN AMBIENT TANCAT PERQUÈ AIXÍ HO VOLIEEN

— Podria fer una valoració del paper jugat pel ja antic Cub de Tennis i del recentment creat Club de Golf. No creu que tenen un aspecte molt tancat?

— Per a mi han cobert un espai molt important i han fet una funció social de relació limitada al que vostè vulgui. Era tancat perquè els senyors volien tancar i es gastaven els diners per tancar. Posteriorment això s'ha obert i no hi ha hagut cap dificultat. En l'època que no hi havia Club el Rigat va fer una mica aquesta funció, això vol dir que la gent necessita un centre de relació social. El golf és una continuïtat però necessita aquest centre social que no té. Espero que algun dia disposarà de tot el que és necessari.

A VALLTER I MANCA UNA QUALITAT TURÍSTICA

— Què en pensa dels apartaments construïts recentment al Passeig de Maristany?

— Som veïns. Prefereixo silenciar-ho.

EL GOLF NECESSITA AQUEST CENTRE SOCIAL QUE NO TE I QUE LA GENT DEMANDA

— Què faria vostè per Camprodon?

— Procuraria que les coses que es fessin tinguessin una qualitat: aquí hi inclouria el golf, els festivals -que per cert són molt dignes- i afegiria Vall-ter, d'on no discuteixo la qualitat esportiva però li manca una qualitat turística. Últimament ha millorat l'oferta d'hosteleria a la Vall repercutint positivament en aquest aspecte, ja que fins fa poc no teníem ni una cosa ni l'altra. De tota manera, respecte d'altres llocs, veig en Camprodon diferències en bé si no jo no hi vindria.

— Iniciatives com EL PONT NOU quin criteri li mereixen?

— Ho valoro moltíssim perquè dóna vida, tertúlia, relacions i polèmica. Tot això és positiu. Tant de bo n'hi haguessin a tot arreu!

E.A.P.

opinió

CREU VOSTÈ QUE ENCARA QUEDEN ESTIUEJANTS DELS QUE SEMPRE HAN ESTAT CONEGUTS COM A SENYORS? CONSIDERA QUE REBEN UN TRACTE ESPECIAL PER PART DELS HABITANTS DEL NOSTRE POBLE?

Toni Solà i Solé. Abans, a certes botigues, fins i tot treien una cadira perquè seïessin els senyors mentre els despatxaven. Ara hi ha gent amb una classe social més alta però no Senyors amb l'estil i tractat d'abans. Tot el poble estava pendent, a l'estiu, de l'arribada dels Senyors.

Lurdes Rubies i Carola. Camprodon n'ha tingut sort dels Senyors. No seria el que és, malgrat que després hagi vingut altra gent. Crec que encara n'hi han de Senyors.

Pere Gardella i Pagès. Per a mi encara n'hi han de Senyors, però cada vegada en queden menys. No és un fet exclusiu de Camprodon.

Josep Ma. Buxasas Orra. Encara en queden, pocs però. Encara se'ls tracta una mica com abans, amb certa preferència, cosa que no hauria de ser perquè l'única diferència són els diners.

Montserrat Anglada Cabanach. És passat a la història. D'aquesta gent ja no en queden i si en queden els tractem igual.

Esteve Carola i Bonnamaison. Era un turisme selecte que enyoro. Existia un tracte respectuós per les dues bandes. Encara en queden, però pocs.

ESTIUEJA

(Al meu avi.)

Qualsevol pot constatar que del Dr. Robert diagnosticant a amics i clients estades a la vila, fins l'actual Rodríguez Picó, que recorda des de TV-3 el nostre estiu fresquívol, no només hi ha una diferència de gairebé 100 anys, sinó tot un procés de canvi social, que ha modificat tant els costums com el tarannà dels nostres estiuejants.

Les mines de carbó d'Ogassa, van fer arribar el tren a Sant Joan de les Abadesses, que és com dir a la porta de la vall. Això va empènyer als burgesos barcelonins, a seguir els cants èpics dels poetes de la Renaixença, i a descobrir el Pirineu, com autèntic bressol del País. Aquest retrobament gairebé tribal amb el Pirineu, no es podia iniciar ni a la Vall d'Aran, ni al Pallars, ni tampoc a la Cerdanya, forçosament era necessari escollir un lloc més proper, on viatjar amb comoditat.

L'Alt Ripollès, i la Vall de Camprodon, es va convertir així en poc temps en el lloc ideal d'estiueig, gràcies a la facilitat de la seva comunicació.

El Dr. Robert, però també els poetes de la Renaixença (Maragall, Verdaguer), varen fer la resta, emprant un màrqueting decimonònic ple de rimes i epopeies. La necessitat de l'estiueig, va impregnar amb força aquests sectors benestants i n'era la prova de la seva hegemonia social. Eren temps aquells, d'odes a la pàtria, jocs florals, Solidaritats i Lligues. En llenguatge actual, ara de tot això, en diríem retrobament nacional. L'escenari muntanyenc més proper era el lloc natural més èpic i idíl·lic on escoltar WAGNER, lluny de les fàbriques i del noi del Sucre.

Gràcies a l'impuls benefactor dels nous estiuejants, l'estructura de la vila es veié fortament modificada, apareixent com per art d'encanteri les

NTS: DE VASSALLS A SENYORS

primeres construccions senyoriales: Ca n'Oliveda (1880), Ca'n Torrent i el Casal (1881), Ca'n Wincke, Ca'n Conde, Ca'n Roig (1901), Ca'n Màs de Xeixàs (1900-1905), entre d'altres.

Renaixement nacional, moviment obrer, i primera guerra mundial, porta en pocs anys autoritarisme. Però la gent de diners, sap fer negoci. Durant els felïços 20, els industrials catalans viuen un moment d'un cert esplendor que permet activitats socials grandiloqüents. A Camprodon, comencen les activitats del «Club», ubicat en els futurs terrenys del Maristany, on es juga al tennis i es fan els primers concursos d'hípica. Amb ells, s'inicia la construcció del majestuós i senyorial passeig i eixampla Maristany, amb la torre que li dóna nom (1922-1923), que assenyalarà l'enorme riquesa d'aquells anys. La consigna urbanística del no ve d'un pam!, tan poc emprada en els nostres dies, s'imposa juntament amb un cert estil victorià.

Els vilatans de l'època, de tot això, n'estaven cofois, n'estem segurs. Camprodon surt en el mapa de Catalunya, com a símbol d'estiueig de qualitat. La vila millora, i en són prova les obres d'agençament dels carrers, l'enfortiment del comerç i la desaparició de les corts dels baixos

de les cases, el que fa que la vila adquireixi un cert aire de cosmopolitisme.

Les disputes socials, entre esquerra i dreta, i les nacionals, entre Catalunya i Espanya, són a punt d'esclatar. Es produeix el trencament, que fa malftar uns dels altres. A la Vila, com arreu de Catalunya, la gent és catalanista i republicana. Els estiuejants són de la Lliga, catalanistes moderadets i monàrquics. La desfeta doncs, esdevindrà irreversible.

Els tristament famosos anys quaranta, fan retornar als estiuejants. Ells han canviat, la gent del poble ha canviat. La gent calla i abaixa el cap, tenen por. L'espanyolisme es fa present amb aire aristocràtic. Els fills dels seus pares, s'han reconciliat amb els guanyadors. El botí de guerra, en masses ocasions, ha suposat un pacte de sang amb l'exèrcit, materialitzat amb l'intercanvi de pubilles per condecoracions i «laureadas». Ens parlen amb idioma «imperial» i la «roja y gualda» és el símbol del seu poder oligàrquic. Estem davant d'un aiguabarreig fet de teler, pistola al cinto i estraperlo, que configura un «senyoritisme», que res té que veure amb els burgesos il·lustrats de la Renaixença, que els nostres avis van conèixer.

El rellotge de la història, però no pararà. Naixerà el turisme com fenomen social i de masses. Abans però s'hauran construït més cases al Maristany. Can Ballbé (1957) i Can Font de Dalt. La Cosa més curiosa per assenyalar, i que recorda que per alguns tot s'hi valia, és la reconstrucció d'una petita esglesiola portada -o més ben dit arrencada-, de «San Esteban de Gormaz (Soria)», i instal·lada al xalet «Vora del Ter».

El comerç i les activitats terciàries es rrellancen, el que suposa que cada cop es depengui menys del senyor de la torre. Hem arribat a l'època de l'apartament i el camping, (El passeig Maristany tampoc se'n lliura). A la vall arriben els esports d'hivern. Una munió de gent ens visita tot l'any. Ara són professionals, rendistes, jubilats, empleats, obrers, o executius. Cada cop serveix menys el cognom, el botí de guerra o la influència. El sol quan surt ho fa per tothom, pensa la majoria.

La vila però, conserva els seus encants, ara per sempre patrimoni col·lectiu de tots: El Passeig Maristany, la Font Nova, el recorregut de les fonts, etc... continuen essent cosa de senyors, és a dir de tots.

PATLLARI DESCATLLAR

coneguem millor:

CARLOS GUASCH GABARRO, és descendent d'antics i coneguts estiuejants de Camprodon. Els seus avis ja hi venien i els seus pares, residents al passeig de Maristany, poden considerar-se actualment uns dels clàssics de la colònia estiuejant.

En Carlos fa vint-i-vuit anys que va decidir fixar la seva residència habitual al nostre poble. En el decurs d'aquests anys ha exercit diverses professions. Actualment treballa en el ram de l'hosteleria i és a l'ensems propietari d'una bogaderia.

Data de naixement: 13 de desembre de 1943.

Professió: Empleat d'Hosteleria.

Aficions: T.V., Videos, veure nevar, les flors.

El dia més feliç de la seva vida: El naixement de les meves filles.

Esport: Golf.

Cantant: Paloma San Basilio.

Diari: El Periódico.

Plat preferit: El menjar xinès.

Beguda: Cubata.

Personatge mundial: Gorbatxov.

Polític: Jordi Pujol.

Programa de T.V.: Alucine.

Viatge somniat: Les Filipines.

Per refrescar-se: riu o piscina: piscina.

Lloc de vacances: Costa Brava.

Bikini o Top-less: Bikini.

Què li manca a la Vall: Un lloc perquè a l'hivern la joventut pugui divertir-se.

Què li sobra: La fiambrella.

el temps

JUNY 1991

«IRREGULARITAT»

Podem considerar el juny com un mes globalment irregular.

Observant el gràfic de màximes i mínimes, les pujades i baixades de temperatures són acusades. La calor no volia quedar-se entre nosaltres definitivament. L'aire fresc del nord encara ens visitava, en menor intensitat, i refrescava l'ambient.

Les intermitents i petites precipitacions de la primera setmana de mes no mantenien prou humit el sòl i els prats tenien un color groguenc. Malgrat això, la nit del dia 17 una forta tempesta, com les de debò, va canviar el color de la natura. Els rius que mantenien un bon cabdal de desglaç de les neus de muntanya, varen augmentar considerablement el seu nivell.

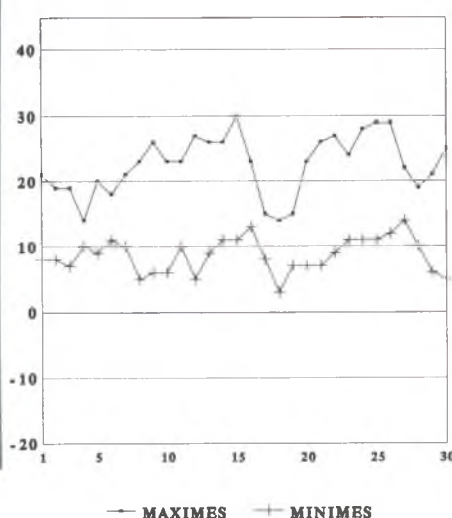
En aquest passat mes de juny, els més amants i observadors de la natura, miraven amb encant, com feia anys, que algunes muntanyes dels voltants de Camprodon i pobles veïns quedaven coberts d'una espessa catifa de color groc. Era la gran florida que aquest any ha fet «la flor de ginesta». Almenys per una vegada podem dir que la natura sofreix un canvi positiu i segon que el temps meteorològic hi té a veure i molt.

L'equip meteorològic habitual

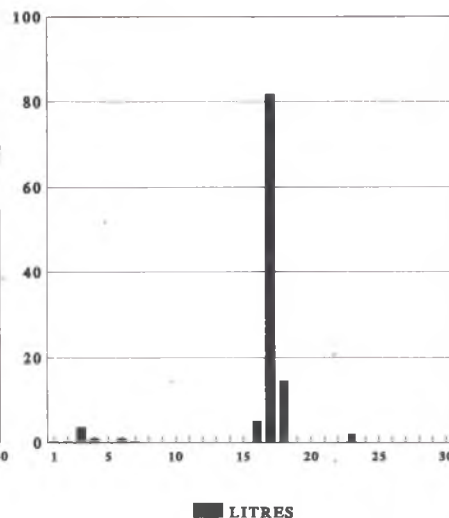
HAUREM D'ESPERAR EL 2026 PER GAU-DIR DE L'ESPECTACLE D'UN ECLIPSI TOTAL A CASA NOSTRA.

TEMPERATURES

JUNY 1991

AIGUA

JUNY 1991

per
Jaume Iglèsias
i Solà

EL PLAER DE MENJAR. OBESITAT II

Si la teva preocupació és l'excés de pes. Si el teu està per sobre del 20% de l'ideal. Si no has lograt lligar el plaer de menjar i l'obesitat, recorda't abans de començar l'enèsim intent de perdre aquells quilos que sembla et sobren que el més important que pots fer és l'adquisició d'hàbits alimentaris correctes i permanents que et permetin mantenir el pes ideal i gaudir del plaer de menjar. Intenta conèixer els teus hàbits, costums i preferències alimentàries. Valora la ingesta actual. És indispensable que valoris les veritables motivacions que et porten a pendre una determinació. Pregunta't si estàs satisfet dels anteriors intents d'aprimament que has fet. No et fiis d'aquells consells que no s'adaptin a les teves característiques (horaris de treball, costums, gustos...) i no estiguin avalats per professionals. De la pèrdua de pes no en facis una obsessió. Si totes aquestes consideracions les has valorat i estàs determinat a tornar-hi, llavors demana consell personalitzat i segueix-lo. Recorda't que la corba de pèrdua ponderal serà més intensa les primeres setmanes en relació amb la pèrdua d'aigua. La pèrdua de pes desitjable oscil·la entre els 500 i els 800 g. per setmana. Si malgrat tot i els teus esforços no ho logres, pensa que demà pot ser un bon dia per a tornar començar.

J.I. i S.

ELS OBJECTIUS PEDAGÒGICS NO ESTAN RENYITS AMB EL PASSAR-HO BÉ

Hem volgut escriure quatre ratlles per subratllar els objectius fonamentals de les Colònies de 7è.:

- * Potenciar les relacions de convivència entre els nens i els adults i entre ells mateixos.

- * Aprofitar el viatge per conèixer la part francesa dels Pirineus Orientals en les seves dimensions físiques i humanes, fomentant l'interès pel món cultural en el sentit ample de la paraula.

- * Donar altres possibilitats, de les que normalment tenen en el poble, per a divertir-se en coses senzilles i que parteixen bàsicament de l'autoorganització dels nens.

- * Posar a la pràctica els hàbits treballats a l'Escola pel que fa a la responsabilitat, cooperació, neteja, ordre, respecte...

- * Practicar la llengua francesa «in vivo».

Estem contents perquè els objectius s'han complert amb escreix, i sobretot perquè els nens i nenes s'ho han passat molt bé. I és que els objectius pedagògics no estan renyits amb el passar-ho bé.

Mestre de 7è. i Pares delegats

GRUP DE COLÒNIES, JUNY/91.

Colònies de 7è. 12-13 i 14 de Juny. Pirinées Orientales

Amb la il·lusió que portàvem tots, vàrem sortir de Camprodon alumnes, pares delegats i mestres. Ah! i en Fernando, el xòfer de Can Güell. A l'autocar alguns dormien i altres van fer la cosa típica dels viatges:....!

Vàrem passar la frontera i a Llívia vam poder visitar la Farmàcia més antiga d'Europa, però ens va decebre una mica. Després una visita que va interessar molt: les Coves «Les Grandes Canalettes» i allí vàrem dinar. En arribar a la casa de colònies, que era molt cuca, a Vernet-les-Bains, ens repartírem les habitacions com a bons germans i com ho havíem preparat des de l'Escola. Mans a l'obra! Uns a preparar el sopar, parar l'immensa taula, rentar els plats...

A la nit només es sentien des del llit rialles i xiuxiueigs i l'endemà no ens hi vàiem de cap ull. Tot i amb això, vam visitar el monestir de Sant Miquel de Cuixà que va agradar força i després... a Perpinyà i a «Auchan»... falta gent!

Cap al vespre, després de la divertida Gimcama i del sopar «a la francesa», va tenir lloc l'esperat «Festival de Nuit» amb playbacks, representacions d'alta qualitat... La nit va passar com sempre: xerrant i jugant.

L'endemà, ens va agradar moltíssim la «Reserve africaine» de Sigean. A la tarda ens tenien preparada una «surprise»: anar amb vaixell cap a Colliure i tornar a Banyuls. Va ser «super» «Quan vam arribar a casa no teníem esma de fer res, ja ho havien fet tot! i vam anar a dormir!

Comissió alumnes de 7 A i B

DESVELLEM EL PASSAT ... (2)

per Llorenç Birba

CAPELLA DE SANT ROC
ESTIL I MATERIAL (GUIX) PROPIS DE FINALS DE SEGLE XVII

Les notes marginals en els llibres sacramentals de l'arxiu parroquial tenen un gran interès. És una llàstima que només fossin els rectors Bernat Folcrà i Palladi Aulí, a mitjan segle XVII, els únics que van tenir la idea de deixar constància de fets ocorreguts a la Vila al temps que van regir la parròquia. Potser algun altre també ho va fer, però no en el lloc que tocava i, desgraciadament s'ha perdut. Amb un llenguatge fresc i viu ens han deixat un noticiari de l'època que ens permet conèixer alguns fets més o menys importants, però sempre amb la impressió o valoració del moment. Dues d'aquestes notes ens fan intuir el perquè del nom del carrer de Sant Roc.

La primera ens dona compte d'una acció bèl·lica: «Dia de Sant Jaume Apòstol als 25 de juliol any 1658 arriba de matí la vanguarda de la armada francesa en esta Vila de Camprodon governada la dita vanguarda per macer de Lissaga antes governador del castell de St. Nicolau de esta Vila y dins breus dies arribaren moltes tropes franceses de cavall y de peu acitiaren dit castell aportaren dos pessas de artilleria ab las quals spallaran algunas caritas dita armada governava lo Sr. de Laucata Mr. de St. aunes, succeiren moltes coses després arribà lo socorro de Espanya governat per lo Sr. Marquès de Mortara aleshores Virrei per la part de Spinalba embestiren en esta forma dia de St. Roch als 16 de

ANTIC CARRER MAJOR, AVUI DE SANT ROC.

agost de dit any antes de dia acometeren y fugiren los francesos ab pèrdua de molt tresor, la major part dels bagatges, las dos artilleries y a més dels nafrats y morts eran moltissims o la major part de llur armada presoners».

Es fa constar, especialment el dia de Sant Roc i, és molt probable que, més endavant, es commemorés la diada construint i dedicant al Sant la capelleta del Pont Nou. El seu estil i el material -guix-, eren propis de finals del segle disset.

Una altra nota ens dona el nom de carrer Major: «Dijous als 12 de agost any 1666 se posà la primera pedra al baluart que mira al Pont Nou a la punta dreta que mira al capdevall del carrer major o la plassa, la dita primera pedre beneí lo dit rector Aulí ab títol o nom de St. Ildefonso. Dret de la punta del baluart que mira dita punta dret de les carnisseries velles o a mig carrer major». L'explicació voldria ésser molt concreta i, de fet, resulta una mica confusa. Dóna constància, però, del nom original del carrer.

No ens ha d'estranyar, doncs, que es volgués recordar una victòria atribuint-la a Sant Roc i que, amb els anys, a causa de la capelleta, s'anés imposant el nom del sant sobre el primitiu de carrer Major.

LI. B. I P.

Supermercat ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

Carrer Sant Roc, 1
Telèfon (972) 74 01 46
17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
GALERIA D'ART

TELEFON (972) 74 07 01

CLUB DE TENNIS
CAMPRODON

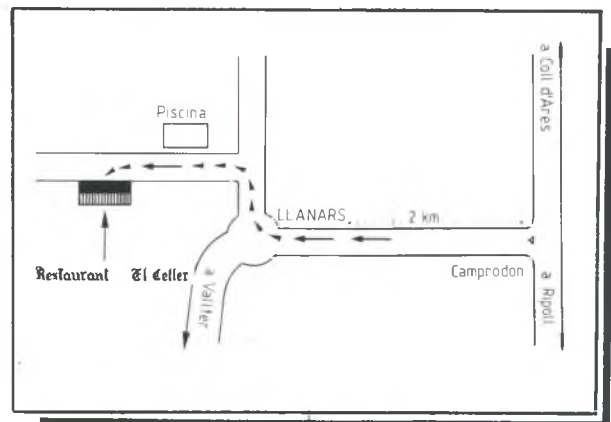
Us esperem a dinar o a sopar,
pendre unes copes, un entrepà,
o assaborir diverses especialitats
amb llesques de pa torrat,
a qualsevol hora.

Vine amb nosaltres a gaudir
d'un lloc calid i acollidor.

Temporada baixa caps de setmana

Restaurant El Celler

Tel. 972/741149

UN NOU ESPORT A L'ALÇA MOUNTAIN BIKE O BICICLETA TOT TERRENY

VALL
MOTO
CAMP
L
U
B
MOUNTAIN BIKE
PRADON

PASSEJANT PER LA VALL AMB MOUNTAIN BIKE.

La bicicleta tot terreny (B.T.T.) té els orígens a Califòrnia (E.E.U.U.) -d'aquí la denominació original de Mountain Bike- fa uns quinze anys. A Catalunya començà a introduir-se de manera palesa pels volts de 1985 adquirint en poc temps una gran popularitat. Hom creia que es tractava d'una gran moda passatgera, però el cert és que s'ha consolidat com una nova modalitat esportiva que combina la bicicleta i la muntanya.

Des de que el seu inventor Gary Fisher, mecànic de professió, introduí les primeres modificacions a una bicicleta convencional, aquestes han anat evolucionant per adaptar-se cada vegada més a la diversitat del terreny. Així s'han aconseguit màquines més resistents i ensems més lleugeres, amb rodes més amples i pneumàtics adequats, frens de tambor, manillar més ample, seient confortable i, primordialment un sistema de canvi amb tres plats i un pinyó de cinc, sis, o set corones, que facilita la progressió pels accentuats pendents. Avuí n'existeixen una gran varietat amb particularitats i qualitats diferents a preus que solen oscil·lar entre les 50.000 i les

200.000 o fins i tot molt més.

El practicant de la B.T.T. cal que adapti les seves possibilitats amb un entrenament ben programat doncs es tracta d'un esport molt més dur que alguns es pensen. Cal també equipar-se adequadament amb un calçat que permeti caminar còmodament en els moments que sigui necessari, uns guants i el casc.

En certa manera la B.T.T. ha significat el ressorgiment de la bicicleta en ampliar-se el ventall de possibilitats.

La nostra Vall gaudeix d'unes característiques força adients per a la pràctica d'aquest esport, és per aquest motiu que comptant amb la col·laboració d'en Josep Blanch i Peitivi del Moto-Mountain Bike Club de la Vall de Camprodon, n'anirem parlant des d'EL PONT NOU amb el desig de facilitar als nostres lectors un nou mitjà per conèixer millor el nostre país.

Esteve Amigó

muntanya

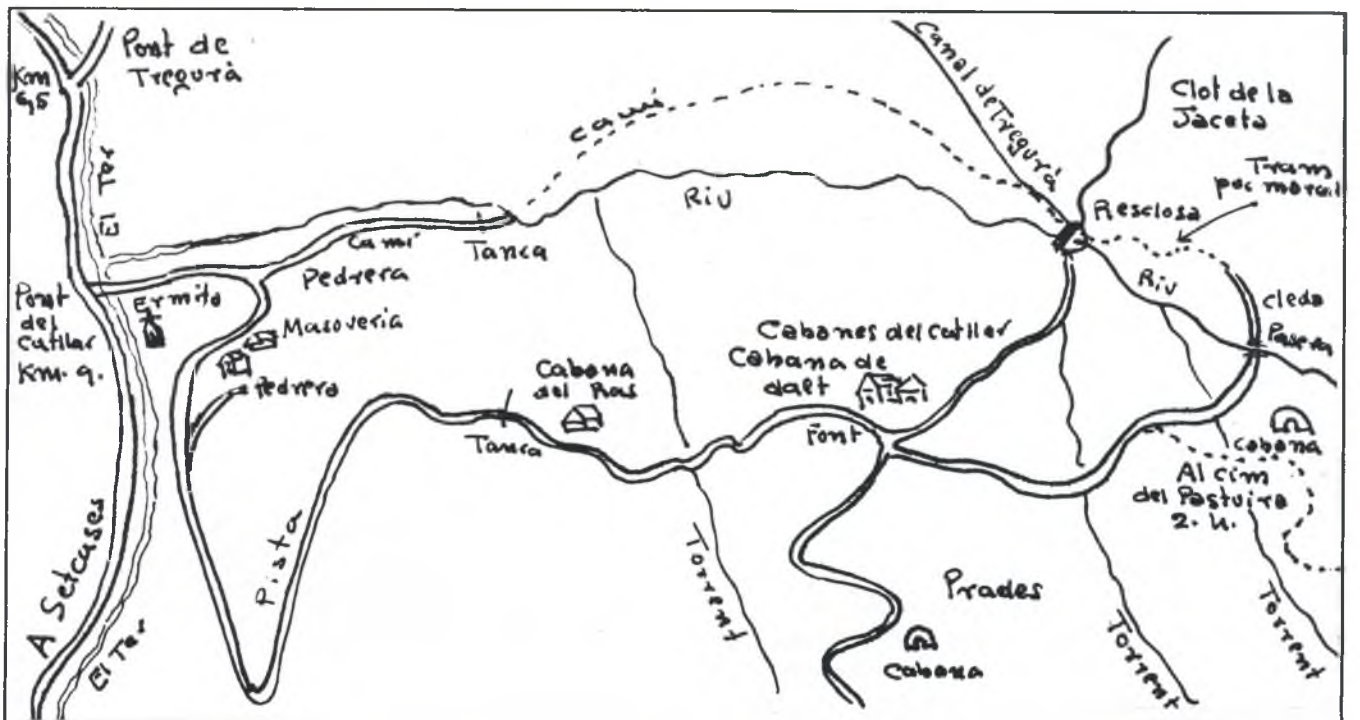
PASSEJANT PER LA VALL

La Vall del Catllar

Tancada en la desembocadura, la Vall del Catllar amaga gelosa la seva intimitat. Agafant la pista que mena a les Cabanes haurem de passar primer per la gran Masoveria des d'on apareix clarament el Santuari del Catllar (poc visible des de la carretera de Setcases). En els primers trams se'ns ofereix una bonica panoràmica de la Vall del Ter. Tot seguit però, aquella estretor inicial esdevindrà, Vall endins, una ampla i majestuosa fondalada amb els cims de Font Lletera i Pastuira al fons. Pels bons caminadors és engrescador assolir el cim d'aquest darrer i en el decurs del camí és probable poder contemplar els isards, força freqüents en aquells paratges. Els qui cerquin una passejada menys ambiciosa poden voltar la Vall baixant directament a la resclosa pel camí que surt de la mateixa Cabana de Dalt o per la pista que mena més amunt del riu i assoleix la resclosa des de dalt.

(Aquest últim potser més bonic però poc marcat en el darrer tram). De la resclosa al punt de sortida no s'hi està més d'una hora en una suau i encisadora baixada per un camí amagat entre l'espessa vegetació.

Esteve Amlgó

PROJECTE DEL PLA DELS E

LA GENERALITAT S'EXPLICA

PRECISSIONS FETES A MANS PER EL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA DE FONTS PROCEDENTS DE LA DIRECCIÓ GENERAL DEL MEDI NATURAL EN REFERÈNCIA A L'ARTICLE DE L'ESTEVE AMIGÓ TITULAT «QUE PASSA AMB ELS ESPAIS NATURALS?».

«L'article parla d'un projectat Parc Natural de la Capçalera del Ter, quan els límits assenyalats es refereixen en realitat al projecte del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), el qual és a punt de ser aprovat pel Govern de la Generalitat i significarà una protecció bàsica per a 144 espais naturals, que representen en conjunt prop del 20% del territori de Catalunya.

L'estiu del 1989, el PEIN fou sotmès al preceptiu tràmit d'audiència a les entitats locals afectades, les quals presentaren nombroses al·legacions, tant en contra del Pla com demanant-ne l'ampliació. Després d'un període d'anàlisi detallat de totes les al·legacions, durant el qual es procurà assolir el màxim consens possible amb les entitats locals, s'enllestí la darrera versió del Pla. La superfície afectada pel PEIN va passar de les 581.497 ha. inicials a les 634.112 de la versió definitiva. Així doncs, els terrenys exclosos del Pla varen ser compensats amb noves ampliacions, fins al punt de que es va produir un augment de més de 50.000 ha.

L'Ajuntament de Setcases va ser un dels que van demanar la reducció del PEIN al seu terme municipal. L'al·legació sol·licitava l'exclusió de més de 500 ha i feia notar una contradicció entre la descripció dels límits de l'espai i els plànols que el representaven. Finalment, la reducció de l'espai del PEIN al terme municipal de Setcases fou només de 130 ha, prop d'un centenar de les quals corresponen a la correcció de l'error en la delimitació del mapa inicial, detectat per l'Ajuntament de Setcases. De les 500 ha demanades, només se'n van excloure doncs una trentena, que representen un percentatge mínim de les més de 12.000 ha que abasta l'espai anomenat Capçaleres del Ter i del Freser.

Cal remarcar la importància d'assolir el consens amb les entitats locals. Un pla de l'abast del PEIN no podria aplicar-se mai si es té en contra l'opinió dels Ajuntaments afectats.

A més, la delimitació de l'espai quan s'aprovi el PEIN serà només provisional. Els límits definitius s'establiran mitjançant un Pla Especial de Protecció, la tramitació del qual preveu la informació pública i per tant, la presentació d'al·legacions per part de tothom que s'hi senti afectat. Llavors serà el

ES PROTEGIRAN FINA EXCLUITS DEL PLA

moment de discutir les 30 o 40 ha. Ara, l'important és aprovar el PEIN i disposar així d'un instrument de planejament que permeti assegurar la conservació dels espais naturals de Catalunya.

Una darrera puntualització sobre la figura de protecció prevista per a les Capçaleres del Ter i del Freser. El Programa de Desenvolupament del PEIN, que haurà de dur-ne a terme en els quatre anys següents a la seva aprovació, diu textualment en el capítol dedicat a aquest espai:

«Promoure els treballs previs previstos per la LLei 12/1985, d'espais naturals, per a la possible declaració per Llei com a Parc Nacional de les zones més elevades i inaccessibles de l'espai. Tanmateix, l'àmbit del Parc hauria d'excloure aquelles àrees sotmeses actualment a una intensa explotació dels recursos, com les estacions d'esquí i els boscos amb una important funció productora, les quals haurien de constituir una zona perifèrica de protecció del Parc».

ESPAIS D'INTERES NATURAL

EL PONT NOU REPLICA

que la creació de la Conselleria de Medi Ambient, suposaria una millora en els àmbits naturals a protegir, i pel contrari, ens hem trobat que darrerament ha disminuït la superfície sense que res ho justifiqui.

Creiem que cal que l'administració catalana, actuï amb el rigor que fa al cas a l'hora de protegir les nostres muntanyes. De no fer-se així, aquesta actitud clarament contrastaria amb les normes de protecció establertes en les veïnes valls del Conflent a la Catalunya Nord, on s'ubicà la reserva natural de PI-MANTET.

El canvi delimitatiu de l'espai natural que ens afecta, el veim amb preocupació, i no entenem com la pista forestal que travessa el Bosc de Carboners, s'utilitza com a límit del sector a protegir, trencant la unitat d'aquell bosc i dels Torrents de Carboners, Concròs i la Llosa.

Acaba d'alarmar-nos el fet que al llarg del tràmit administratiu seguit, i a resultes de la modificació, s'hagi deixat incomprendiblement fora de l'espai a protegir, el baix riberal de Carboners i la Vall de Carlat, seguint la línia invisible, que assenyalava un antic canal, tot i que pensem que aquesta solució prevista en la delimitació originària fora la més racional.

Per tot això, conscients que cal enfocar amb seriositat i rigorositat la delimitació de l'espai natural que afecta a l'Alta Vall del Ter, ja que ens hi juguem el nostre futur mediambiental, és pel que demanem a aquesta Conselleria, iniciï els tràmits oportuns per reconsiderar la delimitació actual d'aquell espai, tornant el projecte original que protegia els mencionats riberals en la forma descrita.

Al mateix temps, els hi fem avinent la nostra voluntat de col·laborar amb vostès en la formulació de les propostes que en el futur ens puguin fer, demanant se'ns consideri part interessada en l'expedient, d'acord amb el que preveu la Llei de Procediment Administratiu, i demés normes aplicables, així com se'ns notifiquin totes quantes resolucions es puguin produir en el futur.

ALIMENT AQUESTS PARATGES

? ... vegeu nous capítols al PONT NOU.

ESCRIT QUE EL CENTRE D'ESTUDIS DE LA VALL DE CAMPRODON, EDITORA DEL PONT NOU, HA ADRESSAT AL CONSELLER DEL MEDI AMBIENT PER TAL QUE RECONSIDERIN L'EXCLUSIÓ DE LA VALL DE CARLAT I VALL DE CARBONERS DEL PROJECTE DEL PLA D'ESPAIS D'INTERÈS NATURAL.

L'associació «CENTRE D'ESTUDIS DE LA VALL DE CAMPRODON», editora de la Revista «EL PONT NOU», ha vist amb preocupació els canvis introduïts en el projecte de delimitació de l'Espai Natural de la capçalera del Ter, dels que ens hem fet ressò en diferents números de la nostra revista, dels que hi adjuntem les corresponents fotocòpies.

Com a molts catalans, estàvem esperançats

C.E.V.C.

bústia

EL VOT PERDUT

Pels que pensàvem -una gran majoria- que no ve d'un, ens han demostrat que estàvem equivocats: la importància d'un vot és cabdal i influirà decisivament en la política que es durà a terme en el nostre municipi els propers quatre anys.

Doncs bé, aquest «vot perdut», -que no és precisament el guixat o l'extraviat per Correus, és un vot que hagués representat una nova manera de fer política, més social, més participativa, més imaginativa i jove-, ha permès continuar a l'alcaldia a CiU, fet que sembla que no desitjaven la majoria de camprodonins.

De tota manera, no volem pas parlar de l'alcaldia, sinó d'aquest vot. Per què s'ha perdut?

En primer lloc per la nostra filosofia «de que no vindrà d'un», que condueix a un comportament poc actiu per aconseguir vots. I això implica tant als electors com als propis candidats.

D'altra banda, la nostra ressonància no ha estat la que haguéssim desitjat, segurament perquè no hem estat prou exhaustius a l'hora de donar-nos a conèixer. No volíem caure en les tàctiques que es fan servir habitualment i no hem sabut trobar l'alternativa. Teníem en contra que era la primera vegada que ens presentàvem i que no teníem mitjans econòmics, però tampoc no podem fer-ho servir d'escut per excusar-nos. I, potser, no hem estat prou capaços de contrarestar la prepotència de les dues forces que ja estan consolidades i que per aquest motiu es creuen en possessió de la «veritat» (debats).

En tercer lloc ens agradaria aclarir tres afirmacions subterrànies que han corregut contínuament:

- Prendre vots al PSC:

De quina manera IC pot prendre vots al PSC, portant una filosofia tan diferent? En principi la gent que ens ha votat ho ha fet perquè ha escollit la nostra opció, exercint un «vot valent»; i en canvi, quanta gent ha deixat de votar-nos pensant en «allò del vot útil»?

- No era el moment de presentar-se:

Qui ho decideix això? És evident que els resultats parlen per sí sols i la resposta del poble ha estat prou clara, però encara podríem dir més: algú ha vist a gent d'IC buscant vots als hospitals, fent un abús descarat del vot per correu (més d'un 6% del cens) o «muntant guàrdia» a la porta del col·legi electoral? Si tothom hagués tingut la mateixa ètica política que nosaltres segur que el resultat hagués estat diferent, però no creiem en el «tot s'hi val per a guanyar».

- Promocionats per la dreta:

Camprodon és tan diferent de la resta del país?

No creiem pas que la dreta ajudés a presentar una llista amb un programa veritablement d'esquerres i que podia ser decisiu a l'Ajuntament en els propers quatre anys.

Per tant, amb aquest «vot perdut» no hem aconseguit la presència a l'Ajuntament i els 120 votants no veuran complerts els seus objectius: una nova veu, políticament més social, democràtica i oberta. Ara bé, com ens va dir un conegut aquella mateixa nit: «que el vostre fracàs no serveixi per justificar el fracàs dels altres». Considerem que tots vàrem fracassar -en diferents graus-, cal que tots aprenguem del fracàs i que d'aquest aprenentatge se'n beneficiïn tots els camprodonins.

Així doncs, des de l'Ajuntament o fora d'ell -com és el nostre cas- ens cal treballar per aconseguir el millor per Camprodon.

EL GRUP D'INICIATIVA
DE CAMPRODON

els ajuntaments informen

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trígona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

Amb motiu de les obres del Pont de Ca'n Roqué l'Ajuntament demana la màxima col·laboració dels vilatans per tal d'evitar els conflictes de tràfec, per això es prega:

**NO APARCAR ALS
CARRERS NOU I
VALÈNCIA, I AL TRAM DEL
PLANET DEVANT DE LA
PARRA I EL BELL LLOC.**

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS....**

**ES COSA
DE
TOTS**

GENERALITAT DE CATALUNYA
 Departament d'Agricultura,
 Ramaderia i Pesca

PROP DEL BOSC

NO JUGUIS AMB FOC

Per a evitar els incendis forestals disposem dels mitjans més moderns. I, per a apagar-los, tenim cada dia més recursos humans i tècnics. Però, naturalment, la mesura més eficaç per a evitar-los és no fer foc sota cap concepte. A l'estiu, llençar cigarrets per

la finestreta del cotxe, fer foc a prop del bosc o cremar marges i rostolls pot tenir conseqüències molt greus per al nostre patrimoni natural.

El nou telèfon dels Bombers de la Generalitat és el 085 per a totes les comarques de Catalunya.

CATALUNYA UN PAÍS D'EUROPA

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON